

Šalamoun
Spolek na podporu nezávislé justice v ČR
111 21 Praha 1
P.O. Box 383

Na Hradbách 1836/21
729 01 Ostrava
tel.: 595 131 511
fax: 596 118 544
podatelna@ksz.ova.justice.cz
datová schránka: 6kzabcw

Ostrava 9. ledna 2023
3 KZV 7/2014 - 1920

Vaše podání ze dne 8. 12. 2022 – vyrozumění

Dne 8. 12. 2022 bylo Krajskému státnímu zastupitelství v Ostravě doručeno Vaše podání z téhož dne, které bylo adresováno přímo mé osobě. Po prostudování Vaše podání jsem seznal, že je reakcí na průběh veřejného zasedání u Krajského soudu v Ostravě o návrhu ods. Petra Kramného na povolení obnovy řízení ve věci, jež byla u tohoto soudu vedena pod sp. zn. 50 T 5/2015. Návrh odsouzeného byl dosud projednáván ve dnech 29. 11. a 1. 12. 2022 pod sp. zn. 30 Nt 1863/2022. Z obsahu Vašeho podání primárně plyne Váš nesouhlas s mým postupem právě v tomto řízení.

V úvodní části svého podání uvádíte, že po skončení jednání o obnově řízení ve věci pana Petra Kramného dne 1. 12. 2022 jsem byl zástupci Spolku Šalamoun vyzván k zahájení úkonů trestního řízení, případně k rezignaci na svou funkci, kdy bohužel v hektické atmosféře nebylo možno tyto výzvy řádně odůvodnit. Aktuálním podáním mě tak seznamujete s důvody, které Vás k tomu vedly. Konstatujete, že prof. MUDr. Ivo Šteiner, CSc. (dále jen „MUDr. Šteiner“) ve své výpovědi uvedl, že postup MUDr. Dvořáčka je „faktickým přiznáním viny“, neboť došlo ke zničení jediného důkazního materiálu a znalecký posudek vypracovaný znaleckým ústavem se díky tomuto stal nepřezkoumatelným. Dále zmiňujete, že během jednání byly vyslechnuty záznamy telefonických hovorů odsouzeného, jejichž přepisy jsem argumentoval v průběhu původního hlavního líčení, a které se ukázaly jako nikoli pouze zavádějící, ale jako podvržené, kdy tehdy obžalovanému (dnes odsouzenému) vkládaly do úst věty doznávající podíl na nešťastné události v Egyptě, které však nikdy nezazněly a originál původního odposlechu jeho rozhovoru s jeho tetou jsem si nikdy neposlechl. K zahájení úkonů trestního řízení jste mě tedy vyzvali proto, že je – dle Vašeho mínění – zjevné, že:

- 1) policista pořizující tyto přepisy, vykonával své povinnosti zcela v rozporu s povinností zajistit objektivní stav pro spravedlivé rozhodování mé a následně soudu. Je zjevné, že přepis telefonického rozhovoru pořizovaný pro účely trestního řízení nemůže být zcela v protikladu s tím, co v rozhovoru skutečně zaznělo, a dále
- 2) MUDr. Dvořáček zničil zásadní část důkazního materiálu, čímž závěry zpracovaných posudků učinil zcela nepřezkoumatelnými,

a obě tyto osoby postupovaly v rozporu s povinnostmi spojenými s výkonem jejich funkcí.

K této pasáži Vašeho podání uvádím, že dne 1. 12. 2022 po skončení jednání o výše zmíněném návrhu na povolení obnovy řízení a po opuštění jednací síně jsem na chodbě budovy Krajského soudu v Ostravě skutečně zaznamenal poměrně hektickou atmosféru. V této atmosféře jsem zaregistroval několik hlasitých a emocemi zabarvených výzev k mé rezignaci bez bližšího věcného obsahu. Teď již vím, že tyto výzvy zněly z úst členů Vašeho spolku. Děkuji za tuto informaci. Výzvy k zahájení úkonů trestního řízení jsem nezaznamenal, čímž však nevylučuji, že zazněly. V rozjitřené atmosféře jsem totiž komunikoval s přítomnými zástupci médií. Krom toho mi bylo přinejmenším jedním mužem bráněno ve svobodném pohybu, konkrétně v opuštění soudní budovy, když mi opakovaně zastupoval cestu (tento muž mi současně před obličejem držel mobilní telefon). Stačil můj sebemenší pohyb a s dotyčným mužem bych se dostal do fyzického kontaktu. Od svého jednání upustil až po mých opakovaných žádostech, aby mi ustoupil z cesty a umožnil mi opustit soudní budovu. Pokud jste počínání tohoto muže byli svědky, patří mezi členy Vašeho spolku či jej znáte, zdvořile Vás žádám, abyste ho upozornili na nevhodnost jeho chování. Ničeho tím nedosáhl a ani v budoucnu by tomu nebylo jinak.

K jednotlivým tvrzením, jež měla zaznít v jednací síni, se dovolím vyjádřit, nicméně nutně s určitou výhradou. Nemám totiž ještě k dispozici protokol z veřejného zasedání. Nemohu tak ověřit preciznost tvrzení obsažených ve Vašem podání a čerpat informace z oficiálního dokumentu pro tuto mou reakci.

Tvrzení MUDr. Šteinera, že postup MUDr. Dvořáčka je „faktickým přiznáním viny“, neboť došlo ke zničení jediného důkazního materiálu a znalecký posudek vypracovaný znaleckým ústavem se díky tomuto stal nepřezkoumatelným, je zcela irelevantní. Takové prohlášení žádnému znalci nepřísluší. Jmenovaný znalec tím překročil své kompetence. Každý znalec vystupuje v trestním řízení proto, aby pomohl s objasněním skutečností důležitých pro trestní řízení, a to na základě své odbornosti a pouze v jejích mezích. Žádný znalec se nemůže vyjadřovat k něčemu jako je „faktické přiznání viny“. MUDr. Šteiner je znalcem z oboru zdravotnictví, odvětví různá se zvláštní specializací patologická anatomie a v probíhajícím řízení o návrhu odsouzeného na povolení obnovy řízení se měl omezit ryze na své odborné závěry, které dříve učinil ve svém písemném znaleckém posudku a v jeho doplnění a jež se vztahovaly k nálezům na histologických vzorcích myokardu poškozených. Z listin založených v trestním spise plyne, že veškerý histologický materiál odebraný při všech pitvách prováděných na Ústavu soudního lékařství Fakultní nemocnice Ostrava v roce 2013 byl skartován dne 22. 3. 2018 podle tamních standardů, přičemž i v řadě předchozích let byl takový materiál skartován vždy v pětiletých intervalech. Z trestního spisu rovněž plyne, že do té doby měli možnost histologický materiál prozkoumat – jde-li o znalce, kteří v této trestní věci podali znalecký posudek k žádosti odsouzeného, resp. jeho obhajoby – MUDr. Štefan, MUDr. Fargaš, MUDr. Matlach, MUDr. Šteiner, MUDr. Pilin a MUDr. Šňupárek – ve skutečnosti tak učinili pouze čtyři z nich. Je se tedy třeba ptát obhajoby odsouzeného, z jakého důvodu nevyužila možnosti, aby všichni znalci, které o vypracování znaleckých posudků žádala, příslušné preparáty prohlédli (neučinili tak MUDr. Štefan a MUDr. Šňupárek). Ve skartaci histologických preparátů poškozených tak neshledávám podezření ze spáchání jakéhokoliv trestného činu.

Vaše úvahy o podvrženosti přepisů záznamů telefonických hovorů odsouzeného odmítám. Jelikož jste již v minulosti na totéž poukazovali, odkazuji na mé vyrozumění sp. zn. 3 KZV 7/2014 ze dne 9. 1. 2019, v němž se této problematice na šesti stranách podrobně věnuji. Šlo o vyrozumění k Vašemu podání ze dne 25. 9. 2018, které bylo nadepsáno jako *Oznámení o skutečnostech nasvědčujících podezření ze spáchání trestného činu příslušníkem Policie ČR kpt. PhDr. Aloisem Kubienou*, jež bylo adresováno Generální inspekci bezpečnostních sborů, jakož i k navazující podání označenému jako *Podnět k výkonu dozoru nad postupem policejního orgánu Generální inspekce bezpečnostních sborů ze dne 15. 10. 2018*, které bylo zasláno zdejšímu státnímu zastupitelství. Mé vyrozumění ze dne 9. 1. 2019 Vám bylo dodáno do datové schránky, doručeno Vám bylo dne 11. 1. 2019, přesto Vám ho opětovně v příloze zasílám. Z tehdejšího vyrozumění lze také dovodit, že telefonní hovor odsouzeného s jeho tetou Vlastou Damovskou ze dne 22. 11. 2013 (s jeho počátkem v 17:48 hodin) jsem si přehrál. Nadto dodávám, že kupříkladu tímto hovorem či jeho obsahovým (nikoliv doslovným) přepisem uvedeným v protokolu k odposlechu a záznamu telekomunikačního provozu podle § 88 odst. 6 trestního řádu ze dne 6. 10. 2014 jsem neargumentoval v odůvodnění obžaloby, ve své závěrečné řeči, ani kdykoliv jindy (jde-li o vysvětlení toho, co je obsahový přepis, pak znovu odkazuji na mé vyrozumění sp. zn. 3 KZV 7/2014 ze dne 9. 1. 2019). Osobně jsem tomuto hovoru či jeho přepisu nepřikládal zásadní význam. Uzavírám tedy, že v jednání příslušníka Policie ČR, který vypracoval obsahové přepisy odposlechnutých a zaznamenaných hovorů odsouzeného, neplyne podezření ze spáchání jakéhokoliv trestného činu.

V další části podání prezentujete neporozumění mému postupu před výsledkem MUDr. Alexandra Pilina a následně i dalších znalců, kdy jsem vznesl námitku proti jejich výsledku. Dále uvádíte, že veřejným zájmem v trestním řízení je co nejobjektivnější zjištění skutkového děje popsání v žalobě (správně v „obžalobě“) a že ve veřejném zájmu je přednější řádně zjistit trestný čin, před případným potrestáním pachatele, a nelze tak ve veřejném zájmu vznášet námitky proti důkazům, které mohou tomuto účelu napomoci. V případě, že by mé námitce bylo vyhověno, nebyl by důkaz znaleckým posudkem proveden, a skutkový děj by zůstal neobjasněn. Konečně pak uvádíte, že účel mých námitek jsem nevysvětlil.

K tomu v první řadě konstatuji, že účelem řízení o povolení obnovy trestního řízení není co nejobjektivnější zjištění skutkového děje popsání v obžalobě (k tomu slouží standardní trestní řízení, nikoliv řízení vedené na základě mimořádného opravného prostředku, kterým návrh na povolení obnovy řízení bezpochyby je), ale zjištění (jak plyne z § 278 odst. 1 trestního řádu), zda vyšly najevo skutečnosti nebo důkazy soudu dříve neznámé, které by mohly samy o sobě nebo ve spojení se skutečnostmi a důkazy známými už dříve odůvodnit jiné rozhodnutí především o vině.

Dále uvádím, že jsem vznesl námitku nemožnosti výsledku znaleckých posudků MUDr. Pilina a MUDr. Šňupárka, kterou jsem také zdůvodnil. Jejich písemné znalecké posudky jsem považoval za zpracované v rozporu s § 105 odst. 4 trestního řádu, podle kterého je třeba přibrat dva znalce, jestliže jde o objasnění skutečnosti zvláště důležité. Dva znalce je třeba přibrat vždy, jde-li o prohlídku a pitvu mrtvol. Současně jsem na podporu mé námitky poukázal na rozhodnutí, která byla publikována ve Sbírce

soudních rozhodnutí a stanovisek a která tak jsou respektu hodná – jde o rozhodnutí R 50/1965 tr. a R 43/1995 tr. Toto poslední rozhodnutí jasně stanoví, že zmíněné ustanovení trestního řádu je zapotřebí vykládat tak, že dvou znalců z oboru zdravotnictví je zapotřebí nejen k provedení prohlídky a pitvy mrtvoly, ale i k hodnocení jejích výsledků. A právě to MUDr. Pilin a MUDr. Šňupárek ve svých posudcích nezávisle na sobě činili (posledně jmenovaný dokonce bez toho že by prohlédl histologické vzorky). Pokud by tito dva znalci podali společný znalecký posudek, kupříkladu tak jako dříve znalci v oboru zdravotnictví, odvětví soudní lékařství MUDr. Dokoupil spolu s MUDr. Smatanovou nebo později MUDr. Fargaš spolu s MUDr. Matlachem, byl by takový znalecký posudek bez pochyb souladný s § 105 odst. 4 trestního řádu. Šlo by o znalecký posudek zpracovaný dvěma znalci, který se týká jak skutečnosti zvláště důležité, tak hodnocení výsledků pitvy. Nadto výbor Společnosti soudního lékařství a soudní toxikologie České lékařské společnosti Jana Evangelisty Purkyně ve svém stanovisku ze dne 6. 10. 2016 za účelem sjednocení praxe při podávání znaleckých posudků v oboru zdravotnictví, odvětví soudní lékařství, ve kterých se hodnotí výsledky pitvy, upozornil právě na to, že dvou znalců z oboru zdravotnictví je zapotřebí nejen k provedení prohlídky a pitvy mrtvoly, ale i k hodnocení jejích výsledků. Ostatně jak později MUDr. Pilin během svého výslechu uvedl, on sám se s takovým postupem setkal a jako znalec k výslechu připuštěn nebyl právě z popsanych důvodů. Již z toho lze dovodit, že má námitka nebyla projevem jakési libovůle, ale měla podporu v dřívější soudní praxi.

Ve svém podání pomíjíte, že ve vztahu k posudkům zpracovaným MUDr. Pilinem a MUDr. Šňupárkem jsem navrhoval jejich provedení podle § 213 odst. 1 trestního řádu, neusiloval jsem tudíž o jejich vyřazení z procesu dokazování. I tak by soud měl možnost je podrobit hodnocení. Pro potřeby řízení o návrhu na povolení obnovy řízení a tedy zjištění toho, zda zde jsou nové skutečnosti či nové důkazy nesoucí potenciál zvrátit pravomocný verdikt ve věci, by takový postup byl dostačující.

V podání citujete rovněž některé závěry znalců Ing. Horáka a MUDr. Šňupárka, které mají dokladovat neopodstatněnost pravomocného verdiktu o vině odsouzeného. Dodáváte, že soud ani další orgány činné v trestním řízení nemohou závěry ohledně odborné problematiky nahrazovat vlastními laickými úvahami a pokud jsem po vyslechnutí znalců nabyl pochybnosti o pravdivosti jejich tvrzení, která jsou v přímém rozporu se závěry, které byly uvedeny v rámci původního řízení, mohl jsem navrhnout zpracování revizního znaleckého posudku k jejich závěrům.

K závěrům všech znalců se vyjádřím ve své závěrečné řeči po ukončení dokazování v probíhajícím řízení. Nemám jakýkoliv důvod na ně aktuálně reagovat. Jelikož ve vztahu k znaleckým posudkům předloženým obhajobou k návrhu odsouzeného na povolení obnovy řízení již v minulosti byl vypracován revizní znalecký posudek ústavu (ostatně i tím argumentovala předsedkyně senátu při vypořádávání mé námitky proti výslechům výše zmíněných znalců z oboru zdravotnictví, odvětví soudní lékařství), nevidím prostor pro jejich nové znalecké revidování. Nehledě na to, že vyhodnocení toho, zda jsou dány podmínky pro povolení obnovy řízení, a to právě pro jejich specifickou (zda se vyjevilo něco skutečně nového, co je způsobilé zvrátit původní rozhodnutí), je leckdy možno učinit i bez revizních znaleckých posudků.

Konečně uvádíte, že mé dotazy vznesené v průběhu předmětného jednání vydaly státní zastupitelství v posměch široké veřejnosti, kdy bylo zjevné, že mé znalosti

lidské fyziologie jsou naprosto tristní a neodpovídají požadavkům na osobu zastupující veřejnou žalobu v případech, kdy je projednávána smrt (přitom poukazujete na protokol z jednání a na jednu z mých otázek na MUDr. Šňupárka), či neznalost spisového materiálu této trestní věci (kdy poukazujete na to, že jsem během veřejného zasedání uvedl, že jsem fotografii rtů Kláry Kramné nikdy neviděl). Podle Vašeho názoru taková hrubá neznalost spisového materiálu u výjimečného trestu odnětí svobody zcela zásadně snižuje vážnost a zejména důvěryhodnost státního zastupitelství.

V první řadě musím znovu uvést, že nedisponuji protokolem z veřejného zasedání a předpokládám, že jím nedisponujete ani Vy. Smysl mé otázky, jejíž přesné znění si nevybavím, na MUDr. Šňupárka byl zcela jasný a tato otázka navazovala na sérii otázek, které se týkaly problematiky černání rtů, na které tento znalec odpovídal nekonkrétně. Bylo mi zřejmé, jak na tuto mou otázku znalec odpoví. Jen, ostatně jak sami na jiném místě svého podání uvádíte: „*soud ani další orgány činné v trestním řízení nemohou závěry ohledně odborné problematiky nahrazovat vlastními laickými úvahami*“, jsem považoval za nezbytné, aby tato problematika byla objasněna tím, kdo jí rozumí nejlépe, a to je právě znalec v oboru zdravotnictví, odvětví soudní lékařství. Obhájkyně odsouzeného zjevně smysl mé otázky pochopila, neboť svými dotazy na danou problematiku navázala. Vaší kritiku týkající se mé údajné hrubé neznalosti spisového materiálu беру na vědomí, ale nesouhlasím s ní. Navíc je krajně zavádějící. Během veřejného zasedání a ani kdy jindy, jsem neuvedl, že jsem nikdy neviděl fotografii rtů Kláry Kramné. V trestním spise je několik takových fotografií. Jen při promítané prezentaci celé řady fotografií jednoho ze znalců (kdy jsem byl ze všech účastníků řízení nejdále od prezentovaných fotografií) jsem se nad jednou z nich pozastavil s tím, že si ji pro několikaletý časový odstup nevybavuji (od ukončení trestní věci odsouzeného v prvním stupni uplynulo 7 let a za tu dobu jsem viděl tisíce fotografií v jiných trestních věcech).

Závěrem tedy uvádím, že jsem nehledal důvody pro mou rezignaci.

Zcela na závěr, po vyřízení Vašeho podání, Vás podle § 16a odst. 7 zákona č. 283/1993 Sb., o státním zastupitelství, ve znění pozdějších předpisů, poučuji, že pokud nejste se způsobem vyřízení spokojeni, můžete požádat o přezkoumání vyřízení podání nejbližší vyšší státní zastupitelství, jehož rozhodnutí v téže věci je konečné. V daném případě je tímto státním zastupitelstvím Vrchní státní zastupitelství v Olomouci.

S poděkováním za Váš zájem o projednávaný případ

Mgr. Vít Legerský v. r.
státní zástupce KSZ

Za správnost vyhotovení:
Lucie Smelíková

Příloha

Vyrozumění státního zástupce KSZ v Ostravě Mgr. Víta Legerského sp. zn. 3 KZV 7/2014 ze dne 9. 1. 2019 adresované Spolku Šalamoun